

almindelige Valgret og være stærk decentraliseret, saa virkelig folkeligt Selvstyre kan blive gennemført paa dette Omraade. Ad den Vej mener Mindretallet, at det i høj Grad ønskelige Samarbejde mellem Skole og Hjem bedst kan opnaas." Det kan da ikke være i Kraft af saadanne Synspunkter, at den højtærede Minister fuldstændig tilsidesætter de i Øjeblikket lovlige Myndigheders Indstilling.

Denne almindelige Betragtning er igen kommet til Orde i Skolekommissionens Arbejde, i det Forslag, der er stillet af Mindretallet med Hensyn til Skolens Styrelse og Udnævnelsen af Lærere, deriblandt Overlærere. Et Antal Medlemmer, nemlig J. Oskar Andersen, Berntsen, Marie Christensen, Ejning, Markus Hansen, Hatt, Nørgaard, Søgaard og Vesterager, siger med Hensyn til deres fremtidige Ønsker bl. a. følgende: „Skoledirektionen opslaar alle ledige Rektor-, Overlærer-, Lærer- og Lærerindeembeder og indkalder Ansøgninger med 4 Ugers Varsel. Ansøgningerne behandles derefter i et samlet Møde af Kommunalbestyrelsen og Skolekommissionen. Kommunalbestyrelsen og Skolekommissionen indstiller efter Reglerne for Forholdstalsvalg 3 af Ansøgerne til Ansættelse i det paagældende Embede, og Skoledirektionen kalder derefter en af disse til Embedet.“ Og saa siges det til Slut: „Er en kvalificeret Ansøger enstemmigt indstillet af Kommunalbestyrelsen og Skolekommissionen, skal han af Skolekommissionen kaldes til Embedet.“ Altsaa det mener jeg dog er Venstres Opfattelse, at Forældrenes Stilling skal styrkes, og at man saa vidt muligt skal rette sig efter de Ønsker, der kommer fra Forældrenes Side.

I den Sag, jeg her taler om, Overlærerudnævnelsen i Søborg, havde Forældrene gennem deres lovlige Repræsentanter, Sogneraad og Skolekommission, indstillet 6, som den højtærede Minister fuldkommen har vraget. Den højtærede Minister har jo i Interviewet forsvaret sig dels med den Betragtning, jeg allerede har anført, at der ikke i Loven er fastsat noget om, at man skal rette sig efter de stedlige Myndigheders Ønsker, dels med den Betragtning, at man i Ministeriet mente, at den Lærer, der blev udnævnt, var den bedst kvalificerede. Saa kommer det ganske vist an paa, hvad det er hos den Overlærer, der er blevet udnævnt, som gør, at han er bedst kvalificeret. Men naar jeg ønsker at gøre et Par Bemærkninger om dette, vil jeg gerne først ind-

skyde den Bemærkning, at jeg ikke i allermindste Maade har til Hensigt at angribe den Mand, som nu er blevet Overlærer i Søborg. Han har kun brugt sin lovlige Ret til at søge Stillingen, og han kan ikke gøre ved, at den højtærede Undervisningsminister har trodset alle gode demokratiske Synspunkter ved den Maade, hvorpaa han har udnævnt netop denne Mand til Overlærer. Men jeg kan ikke tro, at den højtærede Minister har ment det for fuldt Alvor, naar han til Offentligheden har sagt, at det bl. a. i denne Henseende har spillet en Rolle, at den udnævnte Overlærer er en af dem, der har den bedste Eksamen, for er der nogen, som ikke tillægger Eksaminer synderlig Værdi, er det da den højtærede Undervisningsminister. Ministeren er jo ogsaa bekendt med, at man kan have endog temmelig smaa Karakterer i meget vigtige Fag paa Opdragelsens Omraade og endda opnaa betydningsfulde Stillinger. Og jeg er i den Henseende fuldstændig enig med den højtærede Minister, hvis han er af den Opfattelse, at en Eksamen taget for mange Aar siden skal man ikke tillægge synderlig Betydning; der kan jo være saa mange Omstændigheder, som gør, at et i øvrigt dygtigt Menneske kan komme galt fra en Eksamen. Men desuden udtalte den højtærede Minister sig i Gaar her saaledes, at man forstaar, at Ministeren endog gaar saa vidt, at han ikke heller tillægger en forudgaaende Uddannelse en synderlig stor Betydning. Det fremgik af Udtalelser, den højtærede Minister fremkom med i Anledning af Forskolelærerindernes Adgang til Statens Lærerhøjskole.

Derfor maa man spørge: hvad er det for særlige Kvalifikationer, som den Mand, der er blevet udnævnt, er i Besiddelse af? Dertil vil maaske den højtærede Minister sige, at han i sin praktiske Virksomhed som Skolemand har vist, at han er ganske særlig fremragende. Det er noget, som jeg paa Forhaand ikke skal indlade mig paa at bestride. Det er muligt. Men jeg maa sige, at trods det, at jeg følger godt med paa dette særlige Omraade, har jeg aldrig nogen Sinde stødt paa den udnævnte Overlærers Navn i noget skriftligt Dokument, som vidnede om, at han har et pædagogisk Initiativ. Og i denne Sag er der Omstændigheder, som gør, at man netop maa tillægge dette en særlig Betydning. Der har nemlig i lange Tider i Søborg Kommune været Uenighed i Anledning af den forestaaende Udnævnelse af en Overlærer, og saa skete der det, at Forældreforeningen